

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce:

I. S.

bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2023, č. j. 136233/2022/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Neratovice rozhodnutím ze dne 10. 10. 2022, č. j. MěÚN/092145/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), zamítl žalobcovy námitky a potvrdil záznam bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 21. 7. 2022.

2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení. Konstatoval, že prvostupňové řízení nebylo stiženo žádnými procesními vadami. Městský úřad doplnil spisovou dokumentaci o veškeré příkazové bloky, na jejichž základu byly žalobci zaznamenány body. Žalovaný porovnal jednotlivá oznámení o uložení pokut s vyžádanými a doloženými příkazovými bloky. Shledal, že údaje uvedené v oznámeních o uložení pokuty a jednotlivých doložených příkazových blocích nejsou ve vzájemném rozporu. Také zhodnotil, že jednotlivé příkazové bloky splňují předepsané náležitosti a jsou způsobilými podklady pro záznam příslušných bodů v bodovém hodnocení řidiče. Posoudil i jednotlivé záznamy bodů a dospěl k závěru, že záznamy bodů byly žalobci zaznamenány v souladu s přílohou zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu). Žalovaný zdůraznil, že je třeba striktně rozlišovat mezi řízeními o jednotlivých přestupcích a řízením o námitkách proti provedeným záznamům, neboť mají odlišný předmět. Správní orgány nemohou v řízení o námitkách přezkoumávat správnost či zákonnost rozhodnutí o přestupcích, ale pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu, což v žalobcově případě bylo prokázáno.
4. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání.

II. Obsah žaloby a ostatních podání účastníků

5. Žalobce namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. K žalobě přiložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, rozhodnutí Městského úřadu Černošice, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje a rozhodnutí Statutárního města Kladna. Z předložených rozhodnutí podle něho vyplývá ustálenost praxe správních orgánů, podle níž se zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly do bodového hodnocení řidiče zaznamenány body. Správní řád zdůrazňuje zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat shodně. Tato zásada se *de iure* týká vždy jednoho konkrétního správního orgánu. Žalobce má nicméně za to, že v případě (pouhých) třinácti krajských úřadů by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe těchto orgánů veřejné moci při posuzování věcí shodných nebo obdobných. Zásada legitimního očekávání má totiž podle žalobce zavádět zvykové právo v rámci českého právního systému. I s ohledem na zásadu rovnosti účastníků před zákonem žalobce považuje za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
6. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Oznámení není dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s rozhodnutím, kterého se týká. Žalobce připustil specifickou rozhodnutí vydávaného v blokovém řízení a blokového řízení samotného. Ani s ohledem na ni však správní orgán nemůže omlouvat případné zákonné nedostatky takového rozhodnutí. Žalobce uvedl, že obecně musí být z rozhodnutí patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Žalovaný podle žalobce přenáší odpovědnost za správnost rozhodnutí správního orgánu na

žalobce, pokud zdůraznil, že žalobce připojil na příkazové bloky svůj podpis. Od žalobce nelze očekávat relevantní znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.

7. Žalobce dále obecně vymezuje případy, v nichž nejsou příkazové bloky způsobilým podkladem pro záznam bodů. Zaprvé se jedná o případ, je-li v příkazovém bloku v případě porušení povinnosti překročení nejvyšší povolené rychlosti uvedeno pouze „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. Žalobce poukazuje na jednotlivá ustanovení zákona o silničním provozu, jejichž porušení přichází v úvahu a která musí být v příkazovém bloku uvedena. Zadruhé, v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem, není dostatečným popisem skutku „*telefonování za jízdy*“ apod. Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil svou povinnost jako řidič motorového vozidla, případně pouze netelefonoval např. se sadou hands-free. Zatřetí, v případě porušení povinnosti zastavit na signál „stůj“, není dostatečným popisem „*jízda na červenou*“ aj. Žalobce poukazuje na jednotlivá ustanovení zákona o silničním provozu, jejichž porušení přichází v úvahu a která musí být v příkazovém bloku uvedena. Začtvrté, z rozhodnutí musí být patrné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Zapáté, údaje musí být v rozhodnutí uvedeny čitelně srozumitelně a přehledně, aby mohlo být rozhodnutí přezkoumáno. Pokud nejsou údaje čitelné, není možné na základě takového rozhodnutí body evidovat, neboť ze samotného rozhodnutí nejsou zřejmé skutkové okolnosti.
8. Všechny doložené příkazové bloky mají podle žalobce nedostatky. Ke každému z příkazových bloků totožně namítá, že v něm není přesně zjištěna osoba přestupce (údaje jsou zčásti nečitelné, některé zcela chybí), dostatečné není ani ověření totožnosti. V příkazových blocích dále nejsou přezkoumatelným způsobem uvedeny místo a doba spáchání přestupku, údaje o datu a času chybí, jsou nečitelné nebo nekompletní. Stejně tak název obce, kde měl žalobce přestupek spáchat, není úplný, neboť je zapsán v nesrozumitelné zkratce. Totéž platí pro název příslušné ulice. Vadný je rovněž popis přestupkového jednání. Samotná právní kvalifikace je nepřesná, neboť správní orgán nespecifikoval konkrétní bod či písmeno ustanovení, které měl žalobce porušit (§ 18, § 70, § 7 zákona o silničním provozu). Výše pokuty není zřetelná. Není též jednoznačně specifikováno místo, kde správní orgán pokutový blok vydal. Zápis identifikace oprávněné osoby, datum vyhotovení a datum převzetí rozhodnutí též nelze přezkoumat. Z rozhodnutí není zřetelný ani žalobcův podpis. S ohledem na uvedené je podle žalobce sporné, zda příkazové bloky představují způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení. Žalobce má za to, že z příkazových (pokutových) bloků není bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, v jaké výši byla pokuta uložena a kde, kdy a kým bylo toto rozhodnutí vydáno. Žalobce se domáhal toho, aby soud z vlastní iniciativy a bez dalšího posoudil, zda jsou jednotlivá rozhodnutí způsobilými podklady k záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobní námitky jsou pouze paušální a obecně formulované, nereflektující skutkový stav vyplývající ze správního spisu. Námitky se shodují s těmi, které žalobce uplatnil ve správním řízení. Žalovaný proto plně odkazuje na odůvodnění rozhodnutí obou stupňů. Žaloba má podle žalovaného za cíl spíše úmyslně oddálit nezvratný následek žalobcova protiprávního jednání spočívající ve ztrátě řidičského oprávnění. Nesměruje k ochraně žalobcových veřejných subjektivních práv. Žalovaný odkazuje na judikaturu NSS, podle které v případě, kdy účastník řízení uplatní proti

náležitostem příkazových bloků paušální a typizované námitky, nelze trvat na tom, aby si správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly. Také zdůraznil, že v řízení o námitkách proti zápisu bodů do registru řidičů se podle zákona o silničním provozu přezkoumává pouze to, zda byly body zapsány na základě pravomocných rozhodnutí a zda byl počet bodů proveden v souladu se zákonem. Námitka správné evidence není mimořádným opravným prostředkem opravňujícím přezkoumávat podklady pro zápis bodů. Žalovaný se vypořádal se všemi odvolacími námitkami týkajícími se příkazových bloků v napadeném rozhodnutí podrobně. V nyní posuzované věci byly záznamy bodů provedeny v souladu s oznámeními o uložení pokuty podle zákona o silničním provozu.

III. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

10. Ze správního spisu plyne, že přípisem ze dne 22. 7. 2022 městský úřad žalobci oznámil, že ke dni 21. 7. 2022 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval jej, aby odevzdal řidičský průkaz. Žalobce podal dne 11. 8. 2022 proti veškerým záznamům bodů v registru řidičů námitky.
11. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 22. 8. 2022, z něhož mj. vyplývá, že
 - dne 18. 12. 2015 bylo žalobci **zaznamenáno 5 bodů** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - dne 19. 12. 2016 byly žalobci **odečteny 4 body**,
 - dne 19. 12. 2017 byl žalobci **odečten 1 bod**,
 - dne 28. 5. 2019 byly žalobci **zaznamenány 2 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu,
 - dne 29. 5. 2020 byly žalobci **odečteny 2 body**,
 - dne 13. 8. 2021 byly žalobci **zaznamenány 3 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu,
 - dne 13. 1. 2022 byly žalobci **zaznamenány 2 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu,
 - dne 28. 2. 2022 bylo žalobci **zaznamenáno 5 bodů** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o silničním provozu,
 - dne 21. 7. 2022 byly žalobci **zaznamenány 2 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu.
12. Součástí správního spisu jsou oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a kopie příkazových bloků, které se vztahují k přestupkům, jichž se žalobce dopustil dne 13. 8. 2021, 26. 10. 2021, 28. 2. 2022 a 21. 7. 2022.
13. V prvostupňovém rozhodnutí městský úřad zrekapituloval dosavadní průběh řízení. Prověřil v žalobcově evidenční kartě řidiče záznamy přestupků prostřednictvím oznámení o uložení pokuty a příkazových bloků k příslušným přestupkům. Konstatoval, že příkazové (pokutové) bloky obsahují všechny zákonem stanovené náležitosti. Je z nich nepochybně patrné, kdy a kde žalobce přestupky spáchal, za jaký přestupek byla pokuta uložena a za porušení jaké povinnosti. Přestupkové jednání bylo vždy popsáno natolik dostatečně, aby umožňovalo podřazení pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a

tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů. Městský úřad zdůraznil, že bloky nepostrádají ani žalobcův podpis.

14. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. V něm namítl, že se městský úřad nezabýval způsobilostí jednotlivých podkladů (rozhodnutí, na jejichž základě byly zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče). V obecnosti vymezil, jaké náležitosti by měl řádně vyplněný příkazový (pokutový) blok sloužící jako způsobilý podklad pro záznam bodů splňovat. Tyto náležitosti měl městský úřad důsledně přezkoumat. Městský úřad přehlížel ustálenou praxi aplikovanou v řízení o námitkách, která vyplývá i z rozhodnutí NSS. Městský úřad se nevypořádal s žalobcovými námitkami proti jednotlivým příkazovým blokům dostatečně. Za nezpůsobilé pro záznam bodů obdobné podklady mnohokrát označil i Krajský úřad Moravskoslezského či Jihočeského kraje. Správní orgány přitom mají povinnost dodržovat princip předvídatelnosti a rozhodovat ve skutkově obdobných věcech totožně. Judikatura NSS sice připouští, že pro způsobilost popisu přestupkového jednání postačuje i jistá zkratkovitost. Podklady pro záznam bodů je však nutné posuzovat individuálně a není možné popisy skutku v rozhodnutí paušalizovat. Dále žalobce v odvolání citoval rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech, v nichž se vyjadřovaly ke způsobilosti jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Co se týče konkrétních námitek k jednotlivým příkazovým blokům, žalobce vůči nim v odvolání uplatnil výtky totožného znění jako v žalobě.
15. Dne 11. 10. 2023 žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

IV. Posouzení věci soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobcův souhlas se předpokládá, neboť ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil.
17. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče nedůvodnými, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
18. Nejprve soud uvádí, že námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Při zohlednění specifík příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek

byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.

19. Zároveň s tím soud připomíná, že je žalobními body vázán, přičemž bez námítky může přihlédnout jen k některým vadám řízení a nicotnosti rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). Též platí, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
20. Žalobce proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče neuplatnil žádné konkrétní námítky. Taktéž v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce toliko paušálně zpochybnil *všechny* formální náležitosti *všech* příkazových bloků bez toho, aby upozorňoval na konkrétní (skutkové) okolnosti. I přesto si městský úřad příkazové bloky vyžádal a jejich formálními náležitostmi se zabýval. Taktéž žalovaný se v napadeném rozhodnutí k náležitostem každého jednotlivého příkazového bloku vyjádřil a dospěl k závěru, že příkazové bloky byly řádně a úplně vyplněny a žalobce je převzal a stvrdil svým podpisem. Není tudíž pravda, že by se městský úřad a žalovaný náležitostmi příkazových bloků nezabývali.
21. Pro věc je však podstatné, že NSS v bodech 14 až 16 rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44 (v souladu s názorem rozšířeného senátu vyjádřeným v bodě 48 usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, č. 4189/2021 Sb. NSS), konstatoval, že „[j]ak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. ledna 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek ze dne 8. listopadu 2017 č. j. 10 As 3/2017-34). Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019-25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námítky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019-35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání. Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námítky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námítky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není.“
22. Z toho plyne, že v případě natolik obecných námitek, jaké žalobce uplatnil v předcházejícím správním řízení, mohly správní orgány v souladu s rozsudkem NSS č. j. 6 As 174/2019-44 při přezkumu zápisu počtu bodů do bodového hodnocení řidiče vycházet pouze z oznámení o uložení pokuty. Správní orgány v předcházejícím řízení proto žalobci poskytly nad rámec

svých zákonných povinností jisté dobrodiní, jestliže přistoupily k pečlivému přezkumu formálních náležitostí všech příkazových bloků. K takovému přezkumu totiž nebyly povinny, jak ostatně plyne i z dosavadní judikatury správních soudů. Postup správních orgánů, které při konfrontaci s rutinními a šablonovitými námitkami k vyžádání a přezkumu příkazových bloků nepřistoupily, již v minulosti správní soudy opakovaně aprobovaly (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2023, č. j. 3 As 170/2021-27, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2023, č. j. 8 A 27/2022-29, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2023, č. j. 54 A 14/2023-33).

23. Pokud tedy žalobce pohříchu v žalobě nijak nereagoval na závěry žalovaného ohledně adekvátnosti náležitostí jednotlivých příkazových bloků (žalobní i odvolací námitky jsou totožné), které žalovaný učinil nad rámec svých zákonných povinností, nemůže v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. požadovat, aby totéž *en bloc* bez náležitě konkretizovaných žalobních bodů provedl správní soud. V projednávané věci totiž žalobcovy námitky, kterými zpochybňuje všechny náležitosti všech příkazových bloků, naplňují definici *paušálních a typizovaných* námitek ve smyslu rozsudku NSS č. j. 6 As 174/2019-44, protože míří zcela „naslepo“.
24. Žalobce v průběhu správního řízení ani v žalobě nenabídl žádné dostatečně individualizované argumenty, které by se zaměřovaly na konkrétní náležitosti jednotlivých příkazových bloků. Není přitom rozhodně namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78).
25. Soud má pak za to, že závěry v rozsudku NSS č. j. 6 As 174/2019-44 lze aplikovat i na řízení před soudem. Pakliže totiž k tomu není povinen odvolací správní orgán, který v zásadě není odvolacími námitkami vázán (viz § 89 odst. 2 správního řádu), tím spíše je třeba toto pravidlo uplatnit ve vztahu ke správnímu soudu, jenž přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (viz § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). To tudíž nutně znamená, že za situace, kdy si správní orgány i přes zcela obecné námitky a odvolací důvody „nadstandardně“ a z opatrnosti vyžádaly příkazové bloky, které přezkoumaly, a žalobce následně též v žalobě vznesl proti příkazovým blokům naprosto *obecnou argumentaci bez jakéhokoli vztahu k projednávané věci*, nemusí soud k přezkumu náležitostí jednotlivých příkazových bloků přistoupit.
26. Není bez významu, že zdejší soud již v minulosti upozornil na alternativu, že v budoucnu v případě zjevně paušálních žalobních bodů nemusí přistupovat k přezkumu náležitostí příkazových (pokutových) bloků tak, jak to doposud činil [srov. rozsudek ze dne 28. 8. 2023, č. j. 43 A 103/2022-29, bod 29, přičemž v tomto řízení byl jiný žalobce (přestupce) zastupován stejným zástupcem jako žalobce v nyní posuzované věci]. Soud se ostatně s totožnými žalobními námitkami setkává v případě žalobců zastupovaných ve správních či soudních řízeních JUDr. Radkem Bechyně opakovaně. Například v rozsudcích ze dne 27. 2. 2024, č. j. 37 A 33/2023-38, ze dne 8. 2. 2024, č. j. 54 A 95/2022-40, ze dne 22. 12. 2023, č. j. 54 A 34/2022-36, ze dne 12. 12. 2023, č. j. 43 A 27/2023-37, ze dne 28. 8. 2023, č. j. 43 A 103/2022-29, ze dne 10. 8. 2023, č. j. 55 A 11/2022-37, ze dne 26. 7. 2023, č. j. 51 A 17/2023-37, ze dne 6. 6. 2023, č. j. 51 A 3/2023-28, ze dne 31. 5. 2023, č. j. 51 A 96/2022-32, ze dne 24. 1. 2023, č. j. 43 A 86/2022-38, ze dne 12. 1. 2023, č. j. 51 A 18/2022-41, ze dne 5. 1. 2023, č. j. 54 A 46/2020-65, ze dne 7. 12. 2022, č. j. 43 A 55/2021-51, ze dne 25. 8. 2022, č. j. 51 A 36/2021-63, ze dne 18. 5. 2022, č. j. 55 A 21/2022-67, ze dne 29. 7. 2021, č. j. 55 A

14/2020-52, ze dne 19. 7. 2021, č. j. 51 A 53/2020-31, ze dne 16. 6. 2021, č. j. 51 A 8/2020-31, ze dne 31. 5. 2021, č. j. 55 A 47/2020-47, nebo ze dne 24. 3. 2021, č. j. 54 A 45/2019-53, zdejší soud reagoval na žalobní námitky *identického obsahu*. Soud ve zmíněných rozsudcích přistoupil k přezkumu náležitostí podkladových příkazových bloků. Ve všech zmíněných rozsudcích zároveň soud dospěl k závěru, že příkazové bloky byly způsobitelným podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. I s přihlédnutím k historické (ne)úspěšnosti identických žalobních námitek opakovaně generovaných žalobcovým zástupcem tak soud dospěl k závěru, že žalobcovy námitky jsou *a priori* nevěrohodné, a tudíž nedůvodné (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 174/2019-44, k nedůvodnosti nevěrohodných námitek srov. rozsudek NSS ze dne 15. 6. 2022, č. j. 7 Azs 283/2021-25).

27. Co se týče předložených rozhodnutí jiných správních orgánů, soud konstatuje, že v nich správní orgány hodnotily příkazové (pokutové) bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Podle přesvědčení soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou, která zapovídá posuzovat příkazové bloky rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom NSS vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a obdobně v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
28. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech lidí před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný – postupující v souladu se zákonem a judikatorní praxí – postupoval chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které dosud závěry vyplývající z judikatury nerespektují.
29. Předmětem další námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem příkazových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v příkazním řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v příkazním řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost příkazového bloku schvaluje. Podpis příkazového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v příkazovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností příkazový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v příkazním řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal příkazový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm

uvedených. Podepsal-li žalobce příkazové bloky, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později vznesená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloků k zápisu bodů.

30. Ani obecná konstatování o tom, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody, ignoroval předložené důkazy a návrhy, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky obsaženými ve správním spise či že některé důkazy jednostranně upřednostnil v neprospěch žalobce, nejsou s to založit důvodnost žaloby. Tato argumentace pro svou obecnost nesplňuje požadavky kladené na žalobní body, neboť z ní není zřejmé, které odvolací důvody žalovaný podle žalobce nerespektoval či které důkazy měl opomenout nebo chybně vyhodnotit. Jak již soud připomněl shora, není jeho úkolem, aby žalobní argumentaci domýšlel.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. dubna 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu